

[Andreasen (Forsinge).]

altid fremfører som saa nødvendig for dem, der begynder — og det har vi andre ogsaa prøvet —, og det er, at de, naar de starter et saadant Hjem, kan faa en lille Smule Fortjeneste ved andet Arbejde, enten det nu er en Mælketur, eller hvad det er, de kan faa fat i. Det er fuldstændig udelukket, naar man klumper det hele sammen i de store Kolonier, saaledes som man er tilbøjelig til nu. Kan man sprede det ud over Landet, kan man lægge det mere enkeltvis, er der forskellige Muligheder for den Ungdom, der skal begynde, og derved kan Starten lettes for disse Mennesker, langt mere, end naar det hele bliver lagt sammen.

Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Enkeltheder i dette Afsnit om Kommunernes Jorderhvervelse. Det er de samme som i Fjor, baade hvad angaar Kommunernes Jordfond og den Maade, hvorpaa denne Jordfond kan oprettes, og hvad angaar den Maade, paa hvilken Staten eller Jordfonden kan skyde til og være med til at bære Udgifterne, særlig naar man gaar ind i en stærkere Udstykning i de enkelte Kommuner.

Jeg kommer derefter til det Afsnit, som omhandler Oprettelse af mindre Landbrug paa Jord i Statens Eje. Dette Afsnit drejer sig om en af de Brugsformer, som vi hidtil har arbejdet med, en Brugsform, som nu gennem 11 Aar har bevist sin Levedygtighed. Det er den Brugsform, vi fik ved Loven af 4. Oktober 1919, en Brugsform, som vi — det skal vi ikke lægge Skjul paa — har lagt overordentlig stor Vægt paa at faa fremmet i vor Udstykning, fordi vi tror, at den er et udmærket og sundt økonomisk Grundlag for de Mennesker, der skal have fat i Jorden.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Ulrich, lyste efter blot en eneste Husmand ude fra disse Brug, der vilde udtale Tilfredshed med at være inde under denne Brugsform. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem i Kraft af sin Stilling som Medlem af Statens Jordlovsudvalg, det Udvalg, som han for Resten selv har været med til saa kraftigt at underminere i sin Tale, vilde tage en lille Afstikker ud over Landet og besøge nogle af de Husmænd, som har faaet Jord efter disse Bestemmelser, saa vilde han faa at se, at der er ikke eet,

men Tusinder af Hjem, hvori der baade er Lykke, Tilfredshed og Glæde over at være kommet ind netop paa de Vilkaar, de er.

Det er Udtalelser, man møder Gang paa Gang rundt om i Husmandsbrugene, og paa de Møder, vi har Aar efter Aar, hvor vi samles og drøfter Tidens Spørgsmaal, ja, der lyder Røsten fra disse Husmænd: Den Brugsform, som blev oprettet efter 4. Oktober-Loven, og som vi har faaet Jord efter, den er vi glade for.

Det var jo nok muligt, at det ærede Medlem kunde finde en enkelt Husmand, der ikke var det, for det skulde være kunstigt, om man ikke, saaledes som Tiden er nu, ogsaa kunde træffe en Husmand, der havde Jord efter disse Principper, som var mistrøst og ked af det. Men det ærede Medlem maa gerne gaa ud og tælle dem op, der er tilfredse, og dem, der ikke er det, saa skal det ærede Medlem faa at se, at i det store og hele er der ingen ude i Landet af dem, det her drejer sig om, der har den Opfattelse, som han gennem det lange Foredrag, han her har staaet og holdt om hele denne Brugsform, har givet Udtryk for.

De vil hellere end gerne have fat i 4. Oktober-Lovens Huse, jeg havde nær sagt, de vil langt hellere ind under denne Brugsform end under nogen anden. De Vilkaar, de derved kommer ind under, sikrer dem, at de kommer til at forrente den til enhver Tid værende Jordværdi, og det er noget, som man er fuldstændig klar over.

Jeg vil sige angaaende den Brugsform, dette Afsnit omhandler, at jeg vil haabe, at vi med den Bestemmelse, som nu er indført, at man kan oprette disse Brug til en Størrelse af indtil 15 ha, maa bevare den i de kommende Aar, men det skal jeg komme ind paa lidt senere.

Der er herefter indført en Paragraf, som har været omtalt af andre Ordførere. Det er den Paragraf, der siger, at i Tilfælde, hvor en Parcel ikke er af middelgod Kultur, skal Statens Jordlovsudvalg være bemyndiget til, dog ikke ud over 10 Aar, at give et Afslag i Jordrenten, ligesom man ved særlig god Kultur kræver et Vederlag.

Man har fra anden Side ment, at det var noget forfærdelig noget, man kom ind paa med denne § 26. Jeg maa dog i denne